

dog virkelig have Overbevisningen om, at de Bevillinger, han forlanger, ere nyttige, og ikke skabe en Tilstand, som det er umuligt at forsvare. Akademiets Budget ligger jo ikke for her, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg gjør kun opmærksom paa, at kun under disse Forudsætninger kan der forhandles paa Akademibudgettet. Den lille Kunstskole har ikke det Mindste dermed at gjøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal selvfølgelig ikke komme tilbage til det store Spørgsmaal om Kunsten og dens Forhold her i Landet; det har jeg udtalt min Mening om, og jeg ser ikke, at den ærede Ordfører er fremkommen med noget Nyt i saa Henseende. Jeg har kun en Bemærkning at gjøre til, hvad den ærede Ordfører fremkom med, og det er det, at det ikke ganske forholder sig, som han mente, at jeg for et Par Aar siden forlangte en Bevilling for at faae en Professorsleilighed ledig og med den Hensigt at indrette disse Lokaler til en fri Malerskole. Sagen forholder sig nemlig saaledes, at Meningen med Omdannelsen af Akademiets Professorsleilighed til Ateliers var den, at der skulde indrettes 3 Ateliers, hvoraf Akademiet skulde have de to for at kunne gennemføre den udvidede Undervisning, som senere er fastslaaet ved fgl. Resolution, og at det tredje Atelier skulde overlades de yngre Kunstnere til en Fortsættelsesskole, om de vilde have en saadan. Det har naturligvis aldrig nogenstunde været Hensigten, at der paa Akademiet skulde oprettes en privat Elevskole ved Siden af Akademiets officielle Skole. Det har aldrig været Meningen og har aldrig kunnet være Meningen. Det Æneste, der fra Regjeringens Side er Lovet, hvad Akademiets Lokaler angaar, er for det Første det, at hvis vi fik Professor Hansens Leilighed omdannet til Atelier, skulde det ene af disse Ateliers overdrages til en saadan fri Fortsættelsesskole, og for det Andet, at hvis man endvidere kunde faae yderligere Bevillinger til at indrette Ateliers i 2den Etage af Akademiet, at disse da skulde anvendes til frie Ateliers efter det Mønster, som de have i Berlin, de saakaldte Meisterateliers. Det er det, som fra min

Side er Lovet, og paa den anden Side er der fra min Side samtidig fordret, at Leiligheden som sagt skulde gøres i Stand, og at Akademiet skulde have den udvidede Plads, som var nødvendig for at gennemføre den nye Ordning. Nu foreslog jeg i Fjor, at disse tre Ateliers skulde indrettes, og det er vist, at den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne sagde, at da Kunstnerne ikke lod til at bryde sig om at flytte ind paa Charlottenborg med deres fri Skole, brød man sig ikke om disse Ateliers og bevilgede derfor ikke Pengene; men man saae altsaa helt bort fra, at forsaavidt der i det Hele skulde være Tale om den Overenskomst, der indgiktes Aaret forud, angik den for en meget væsentlig Del just de Ateliers, som Akademiet skulde have, og dem nægtede man paa samme Tid. Hvor blev saa Overenskomsten af?

Ordføreren (Holstein): Jeg skal ikke bestride, at det har været Ministerens Plan foruden til Atelier for den fri Kunstskole ogsaa at omdanne Lokalerne til Brug for Akademiet, men hvad jeg derimod bestemt maa bestride, er, at Spørgsmaalet om Akademiets Lokaler og overhovedet disse Lokaler har Noget at gjøre med Spørgsmaalet om Kunstskolen, thi der er kun forhandlet om de nævnte Lokaler som en Kompensation for Duffet om at staffe Kunstnerne et Lokale. Iøvrigt er der jo det Uheldige ved hele denne Forhandling, at der ikke foreligger Noget trykt, der er ikke sagt et Ord derom i Rigsdagen; naar vi her tale om det, er det kun støttet paa Hufommelsen. En saadan Forhandling er altid vanstelig. En Ting vil jeg dog gjøre opmærksom paa, som tydelig viser, at det aldrig kan have været Forudsætningen den Gang, at den høitærede Minister til Gjengjæld for den Bevilling paa 4,000 Kr. til Kunstskolen skulde have Folkethingets Ja til alle de Forandringer, som vilde blive foretagne paa Akademiet; thi dette følger jo dog ganske simpelt deraf, at vi den Gang ingen Anelse havde om, hvad Plan den høitærede Minister havde med Hensyn til Akademiets Ordning, og jeg skulde tage meget feil, om ikke ogsaa den høitærede Minister selv den Gang ikke havde nogen Anelse derom.